

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/4/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121205445
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8121205445.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Martina Barana a JUDr. Kataríny Krochtovej v spore žalobcu: Q. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX/XX, XXX XX R., právne zastúpený JUDr. Angelikou Bůžek, advokátkou so sídlom kancelárie Björnsonova 14, 811 05 Bratislava, IČO: 30 853 991, za účasti intervenientky na strane žalobcu D. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, XXX XX W., zast. Mgr. Otom Salokym, advokátom so sídlom Hlavná 94, 080 01 Prešov, IČO: 42 419 174, proti žalovaným: 1. M&L insolvenčný, k.s., so sídlom Hurbanova 8, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 50 556 533, správca úpadcu: J. T. M., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom P. XXXX/XX, XXX XX W., 2. DRAŽOBNÍK, s.r.o., so sídlom Hviezdoslavova 6, 040 01 Košice, IČO: 36 764 281, 3. VERITAS CONSULTING s.r.o., so sídlom Kupeckého 3, 821 08 Bratislava, IČO: 44 808 607, zast.: PETRÁN A PARTNERI ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA s.r.o., so sídlom Puškinova 16, 080 01 Prešov, IČO: 36 854 581, o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 19C/56/2021-328 zo dňa 22.06.2023, takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok.

II. Žalovaným v 2. a 3. rade priznáva voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

III. Žalovanému v 1. rade náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ a „súd“) napadnutým rozsudkom vo výroku I. žalobu zamietol a vo výroku II. priznal žalovaným v 1. až v 3. rade vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd svoje rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 91, § 92 ods. 1 a 6; § 104 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 7/2005 Z. z.“); § 11 ods. 1 a 4, § 13 ods. 1 a 3, § 20 ods. 1 a 4, § 24 ods. 3 a 4 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/323/>> o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 527/2002 Z. z.“); § 10 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby Covid 19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení platnom a účinnom od 19.01.2021 do 20.05.2021 (ďalej len „zákon č. 62/2020“).

3. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku konštatoval, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 30.06.2021 t.j. v posledný deň trojmesačnej prekluzívnej lehoty, domáhal voči žalovaným, okrem iného aj voči žalovanému v 4. rade J. T. M., ktorý zomrel pred podaním žaloby a voči ktorému bolo konanie

uznesením zo dňa 11. januára 2022 zastavené, neplatnosti dobrovoľnej dražby, ktorá sa uskutočnila dňa 31.03.2021 a týkala sa nehnuteľností:

a) bytu č. X na X.p. bytového domu - bytový dom, so súp. č. XXXX, vchod XX, ulica R. v W., postavený na pozemku parcela registra „C“ evidovaný na katastrálnej mape, parc. č. XXXXX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m² (právny vzťah k parcele na ktorej leží stavba XXXX je evidovaný na liste vlastníctva číslo XXXXX), podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na príslušenstve: XX/XXXX, zapísané na liste vlastníctva Okresného úradu W., katastrálny odbor, LV č. XXXXX, okres: W., obec: W., katastrálne územie: W.,

b) parcely registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape: parc. č. XXXXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m² (právny vzťah k stavbe evidovanej na pozemku XXXXX je evidovaný na liste vlastníctva č. XXXXX) - spoluvlastnícky podiel k pozemku: XX/XXXX, zapísané na liste vlastníctva Okresného úradu W., katastrálny odbor, LV č. XXXXX, okres: W., obec: W., katastrálne územie: W..

Žalobu odôvodnil tým, že došlo k porušeniu ustanovení zákona č. 527/2002 Z. z., a tým aj k poškodeniu jeho práv. Podľa žalobcu dobrovoľné dražby úspešne či neúspešne vykonané v čase od XX.XX.XXXX až do doby uplynutia účinnosti opatrení obmedzujúcich voľný pohyb, boli realizované v rozpore s § 11 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z. z, pretože mu bola obmedzená účasť na dražbe. Rozpor s § 11 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z. z. vzhľadom na to, že s poukazom na obmedzenie pohybu nemožno predpokladať, že mali všetci záujemcovia o dražbu možnosť oboznámiť sa s oznámením o dražbe na úradnej tabuli obce. Rovnako z tohto dôvodu namietal aj porušenie § 13 zákona č. 527/2002 Z. z., keďže obmedzenie pohybu znemožňuje záujemcom o dražbu neobmedzenú možnosť účasti na obhliadkach. Porušenie ustanovení § 20 zákona č. 527/2002 Z. z. namietal v súvislosti s tým, že dražobníci, ktorí vykonali dražby od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, nemohli zabezpečiť neobmedzenú možnosť účasti účastníkov, pretože v tejto dobe platili obmedzenia, ktoré neumožňujú účastníkom dražby slobodný pohyb medzi okresmi. Tým došlo k popretiu princípu verejnosti dražby, keďže nemožno očakávať, že dražieb sa bude zúčastňovať verejnosť počas pandemickej situácie v krajine, keď platia obmedzenia pohybu. Porušenie ustanovenia § 24 zákona č. 527/2002 Z. z. žalobca videl v tom, že obmedzením účasti na dražbe bolo znemožnené potencionálnym účastníkom aj vznesenie námietok proti dražbe. Pokiaľ by hlavnou obranou dražobníka bolo, že sa bude odvolávať na stanovisko Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 21.04.2021, ktoré sa vyjadrilo k možnosti organizácií dražieb s odkazom na stanovisko Úradu verejného zdravotníctva SR, ktoré považuje dražby za hromadné podujatie, namietal, že z tohto stanoviska nevyplýva žiaden relevantný právny výklad dotknutých právnych predpisov a jedná sa o konštatovanie bez akéhokoľvek zdôvodnenia. Podľa žalobcu by súd mohol dospieť aj k inému záveru. Výklad Ministerstva spravodlivosti SR a Úradu verejného zdravotníctva SR považoval za nesprávny a rozporný s účelom noriem protiepidemiologických opatrení a má za to, že dátumy obhliadok dražby a dátum dražby boli stanovené tak, že sa ich nemohol zúčastniť bez toho, aby neporušil súčasne vtedy platné obmedzenia slobody pohybu a zhromažďovania sa a riskoval uloženie pokuty. Mal záujem zúčastniť sa dražby, ako aj viacerých iných dražieb, ktoré sa konali v marci až apríli 2021 a nezákonným postupom dražobníka mu bola táto možnosť odopretá.

V podaní doručenom súdu 20.3.2023 žalobca doplnil, že napáda aj platnosť prvého kola dražby a považuje ho za neplatné, keďže prvé kolo dražby sa konalo dňa XX.XX.XXXX na základe Oznámenia o dražbe zn. 085/2020 zo dňa XX.XX.XXXX, teda v čase, v ktorom platil absolútny zákaz realizácie dražieb a nemožnosť realizácie dražieb vyplývala aj z uznesení vlády týkajúcich sa núdzového stavu. V tejto súvislosti poukázal na dôvodovú správu k zákonu č. 62/2020 Z. z. Žalobca dôvodil, že navrhovateľ dražby poveril predajom predmetu dražby dražobníka dňa XX.XX.XXXX v rozpore s § 10 zákona č. 62/2020 Z. z., nakoľko v tomto čase správca nemohol nikoho poveriť realizáciou dražby. Žalovaní v 1. a 2. rade túto povinnosť porušili, a tým spôsobili neplatnosť prvého kola dražby. Podľa žalobcu ani pri prvom kole dražby nebola zabezpečená verejnosť a neobmedzená účasť záujemcov na dražbe a na predražobných úkonoch. Žalobca uviedol, že mal záujem o vydraženie predmetu dražby a bol pripravený tento predmet dražby nadobudnúť, pokiaľ by sa dražba konala transparentným spôsobom. Ujma na jeho právach spočíva v neumožnení účasti na obhliadkach predmetu dražby, v neumožnení zúčastniť sa na dražbe a v neumožnení urobiť na dražbe podanie. Vzhľadom na nízku cenu (pod všeobecnú hodnotu určenú znaleckým posudkom dosiahnutú vydražením) mu vlastne neumožnili predmet dražby úspešne a výhodne vydražiť. Namietal aj ďalší dôvod neplatnosti dražby, a to, že žalovaní začali zisťovať okruh dedičov po zomrelom úpadcovi až dňa XX.XX.XXXX, hoci o smrti úpadcu mali vedomosť preukázateľne už od XX.XX.XXXX.

V priebehu konania svoj vstup na stranu žalobcu oznámila D. X. dôvodiac tým, že vo vzťahu k predmetu napadnutej dražby je závetnou dedičkou po nebohom úpadcovi J.. T. M.. Uznesením zo dňa 11. apríla

2023, č. k. 19C/56/2021 - 321 súd návrhy žalovaných na vyslovenie neprípustnosti vstupu intervenientky D. X. do konania, zamietol.

Na základe zisteného skutkového stavu súd právne uzatvoril, že predmetom konania je nárok žalobcu na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby konanej dňa 31.03.2021, ktorý právny nárok je potrebné posúdiť podľa ustanovení zákona č. 527/2002 Z. z. a zákona 7/2005 Z. z.

V súvislosti s námietkou o kauzálnej neprípustnosti vznesenou žalovaným v 2. rade, a teda, že vec by mala byť správne zapísaná do registra Cbi, sa súd vyjadril v oznámení zo dňa 23.08.2022 s poukazom na Všeobecné pravidlá určenia zákonného sudcu v Rozvrhu práce Okresného súdu Prešov na rok 2021. K námietke žalovaných poukazujúcej na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.10.2013, sp. zn. 3 Obo 84/2012, podľa ktorého pokiaľ osoba dotknutá na svojich právach dražbou vykonanou v konkurznom konaní, nenamietala v konkurznom konaní dôvody neplatnosti dražby, nemôže formou určovacej žaloby žiadať vysloviť rozhodnutie, že ide o dražbu neplatnú, súd uviedol, že v prejednávanom prípade išlo o dražbu zo dňa XX.XX.XXXX podľa ustanovení § 27a zákona č. 328/1991 Z. z. Podľa tejto právnej úpravy príklep v dražbe schvaľoval súd.

Na námietku žalovaných ohľadom nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd konštatoval, že aktívna vecná legitímácia žalobcu v spore o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby vyplýva z ustanovenia § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. Súd dodal, že žalobca mal aktívnu legitímáciu na podanie tejto žaloby, avšak to, či jeho žaloba v konečnom dôsledku môže byť úspešná, závisí od toho, či dokáže preukázať nielen porušenia ustanovenia tohto zákona v prípade konania tejto dražby, ale aj to, že porušením zákona bol dotknutý na svojich právach.

Súd prvej inštancie sa ďalej zaoberal otázkou nerozlučného procesného spoločenstva podľa § 77 CSP, t. j., či žalobca správne označil okruh pasívne vecne legitimovaných subjektov. Keďže predchádzajúci vlastník predmetu dražby pred časom konania dražby zomrel, do konania aj v zmysle § 104 zákona č. 7/2005 Z. z. mali vstúpiť jeho dedičia, a teda žaloba mala smerovať aj voči týmto dedičom. Žalobca doplnil žalobu o nové skutkové okolnosti, ale okruh pasívne legitimovaných strán sporu podľa § 21 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z. z. neupravil. Týmto v žalobe neboli označení všetci žalovaní, voči ktorým mala žaloba smerovať, keďže ide o nerozlučné procesné spoločenstvo podľa § 77 CSP. Aj z tohto dôvodu súd žalobu zamietol.

Odhliadnuc od toho mal súd za to, že všetky dôvody tvrdené žalobcom v priebehu konania bolo potrebné akceptovať, ale také porušenia, ktoré by bolo možné považovať za spôsobilé spôsobiť ujmu priamo a výlučne žalobcovi, nezistil, a to ani pri prvej neúspešnej dražbe, ani pri opakovanej dražbe.

Ak žalobca tvrdil porušenie protiepidemiologických nariadení a opatrení, v tomto kontexte by bolo potrebné aplikovať ustanovenia zákona č.62/2020 Z. z. v znení platnom a účinnom od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX.

Žalobca tvrdil, že oznámenie o dražbe zo dňa 01.02.2021 bolo úkonom, ktorý podliehal zákazu podľa § 10 zákona č. 62/2020 Z. z. Oznámenie o dražbe možno považovať za organizovanie ponukového konania alebo iného súťažného procesu smerujúceho k predaju majetku. Od takého konania mali dražobník, súdny exekútor a správca upustiť, avšak druhá veta § 10 citovaného zákona uvádza, za akých okolností a čo je potrebné považovať za neplatný právny úkon. Je to akýkoľvek spôsob speňažovania majetku dlžníka podľa predchádzajúcej vety vykonaný v čase odo dňa účinnosti tohto zákona, teda od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX. V danom kontexte však spôsob speňažovania majetku dlžníka nie je totožný s organizovaním ponukového konania alebo iného súťažného procesu smerujúceho k predaju majetku a tento nie je totožný s písomným oznámením o tom, že sa bude konať dražba a obhliadky, lebo tieto mali len organizačno-technický účel. Ak by obhliadky boli uskutočnené v čase platnosti tohto obmedzenia, bolo by možné uvažovať o neplatnosti prvého kola dražby, ale tieto boli vykonané až po zániku tohto obmedzenia. Úkony žalovaného v 2. rade, ktoré sa vykonali síce písomne dňa 01.02.2021, ale reálne boli uskutočnené až po zániku platnosti tohto obmedzenia, súd považoval za úkony, ktoré boli vykonané v súlade so zákonom.

Súd prvej inštancie poukázal na Oznámenie Ministerstva spravodlivosti SR zverejnené na internetovej stránke Ministerstva spravodlivosti SR s názvom Vykonávanie dobrovoľných dražieb od XX.XX.XXXX. Týmto usmernením bola odborná aj laická verejnosť oboznámená so skutočnosťou, že dražby v zmysle zákona č. 527/2002 Z. z. možno od 01.03.2021 riadne vykonávať, verejnosť sa na nich môže zúčastňovať bez toho, aby účasťou na nich porušila zákaz vychádzania. V zmysle § 10 zákona č. 62/2020 Z. z., boli dražobník, súdny exekútor a správca v období od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX povinní upustiť od vykonania dražby, poverovania a predaja majetku dražobníka, organizovania ponukového konania alebo iného súťažného procesu smerujúceho k predaju majetku. Akýkoľvek spôsob speňažovania majetku dlžníka vykonaných v období od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX je neplatný. Súdny exekútor bol taktiež v čase od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX povinný upustiť od vykonania

exekúcie predajom nehnuteľností. Zákon č. 62/2020 Z. z. nebol v súvislosti s vykonávaním dražieb novelizovaný v tom smere, aby bol zákaz vykonávania dražieb predĺžený aj po XX.XX.XXXX, v dôsledku čoho vznikla polemika, či možno za daného právneho stavu počas zákazu vychádzania od XX.XX.XXXX vykonávať dobrovoľné dražby. Ministerstvo spravodlivosti SR si v danej veci vyžiadalo stanovisko Úradu verejného zdravotníctva SR, ktorý považuje dobrovoľné dražby vykonávané podľa zákona číslo 527/2002 Z. z. za zasadnutia, ktoré sa uskutočňujú na základe zákona, preto sa na účasť na dobrovoľnej dražbe vzťahuje výnimka zo zákazu konania hromadných podujatí v zmysle § 4 ods. písm. d) vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva č. 98 zo dňa 03.03.2021, vyhlášky č. 131 zo dňa 19.03.2021, respektíve vyhlášky č. 186 zo dňa 16.04.2021. Zo stanoviska Úradu verejného zdravotníctva SR tiež vyplýva, že dražby v zmysle zákona č. 527/2002 Z. z. možno považovať za hromadné podujatia, ktorých prevádzku a organizovanie povolil Úrad verejného zdravotníctva SR v zmysle bodu B 5 uznesenia Vlády SR č. 123 zo dňa 28.02.2021, respektíve bodu C 5 uznesenia Vlády SR č. 160 zo dňa 17.03.2021, respektíve bodu B 5 uznesenia Vlády SR č. 203 zo dňa 16.04.2021. To znamená, že dražby v zmysle zákona č. 527/2002 Z. z. možno od 01.03.2021 riadne vykonávať aj za účasti verejnosti, a to bez porušenia zákazu vychádzania. Pri výkone dobrovoľnej dražby je však potrebné dodržiavať všetky protiepidemiologické opatrenia stanovené vyhláškami Úradu verejného zdravotníctva SR.

Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že v tomto konaní mal a mohol skúmať, či porušenia mohli mať za následok ujmu na právach žalobcu - teda, či je preukázaná príčinná súvislosť medzi porušením zákonných ustanovení a vznikom konkrétnej, nie domnejšej, resp. hypotetickej ujmy konkrétnej osoby, nie neurčitého počtu osôb, aj keď by dražba mala byť verejná a verejnosť by mala mať právo účasti na dražbe. V tomto konaní súd nezistil také porušenia zákona č. 527/2002 Z. z., ktoré mohli mať priamy vplyv na ujmu na právach žalobcu, pričom žalobca ani nepreukázal, aby mu tvrdenými porušeniami zákona vznikla ujma - nepreukázal príčinnú súvislosť, naplnenie druhého predpokladu pre úspešnosť takejto žaloby.

Pokiaľ by teda aj žaloba netrpela vadou nedostatku nerozlučného procesného spoločenstva, ktorú žalobca v priebehu konania neodstránil a aj keby súd zistil tvrdené porušenia zákona č. 527/2002 Z. z., žalobca by musel preukázať, ktoré konkrétne práva boli dotknuté tvrdeným porušením zákona č. 527/2002 Z. z. Žalobca tvrdil, že ujmu na svojich právach vnímal a bola mu spôsobená tým, že sa nemohol zúčastniť dražby a v konečnom dôsledku dražiť. Súd jeho tvrdenia považoval za nepreukázané. Z jeho výsluchu vyplynulo, že počas celého procesu konania dražby, či už prvej alebo opakovanej, napriek tomu, že sa ich chcel a mienil zúčastniť, neprejavil žiadnu aktivitu. Ak mal žalobca za to, že mu nie je umožnené zúčastniť sa či už obhliadok alebo dražieb, neučinil žiadne právne ani iné kroky, aby sa domáhal svojich práv, hoci už predtým dražil, a tak mu musel byť mechanizmus konania dražieb známy a vedel o úlohe subjektov a ich kompetenciách v dobrovoľných dražbách. V tejto súvislosti súd poukázal na to, že intervenientka D. X. sa domáhala zrušenia obhliadok. Prvej dražby sa zúčastnil právny zástupca T. X. a v prípade opakovanej dražby právny zástupca intervenientky, pričom namietali porušenie ustanovení zákona č. 527/2002 Z. z. Žalobca sa však nezaujímal o prípravu a konanie, ani o výsledky dražby. Žaloba o určenie neplatnosti dražby dotknutej osoby je upriamená na ochranu práv konkrétnej osoby pri konkrétnej dražbe a ak dotknutá osoba v konečnom dôsledku chráni práva iných osôb, než vlastné, takto uplatňovaný nárok nemôže požívať právnu ochranu. Preto súd žalobu zamietol. 4. Výrok o trovách konania odôvodnil podľa ust. § 255 CSP, pričom konštatoval, že v danej veci boli plne úspešní všetci žalovaní voči žalobcovi a intervenientke na jeho strane, preto súd priznal žalovaným v 1. až 3. rade voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Voči rozsudku súdu prvej inštancie podal včas odvolanie žalobca, a to z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), f), h) a namietal porušenie práva na spravodlivý proces.

6. Žalobca v odvolaní uviedol, že súd nesprávne interpretoval ustanovenie § 104 zákona č. 7/2005 Z. z. a zároveň opomenul použiť na prejednávajúcu vec aj iné ustanovenia tohto zákona. V prípade dedičov po zomrelom oprávnenie správcu nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu zostáva zachované a správca koná v mene a na účet dedičov. Súd taktiež opomenul aplikovať § 47 ods. 5 zákona č. 7/2005 Z. z. Po vyhlásení konkurzu nestráca úpadca hmotnoprávnu ani procesnoprávnu subjektivitu. Iba správca je oprávnený vystupovať ako strana sporu. Ak by nebol vyhlásený konkurz, ako žalobca alebo žalovaný by vystupoval priamo úpadca. Pasívne vecne legitimovaným je v danom prípade výlučne správca v súlade s ust. § 44 ods. 1 a § 47 ods. 5 zákona č. 7/2005 Z. z. Záver súdu vyznieva paradoxne, keď vo vzťahu k žalobcom namietanému porušeniu zákona č. 7/2005 Z. z. žalovaným v 1. rade, ktorý i keď mal vedomosť o úmrtí úpadcu v priebehu dražobného konania už dňa 05.02.2021, nezisťoval okruh dedičov po úpadcovi.

Odvolateľ tiež nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie o tom, že nebolo preukázané, aby sa žalobca o predmet dražby zaujímal. Žalobca sa o dražbách dozvedel z registra dražieb a v rozhodnej dobe sa tiež

dozvedel o zrušených dražbách kvôli núdzovému stavu. Nebolo možné cestovať mimo svoje bydlisko a kvôli hrozbe pokuty sa dražby nezúčastnil.

Podľa odvolateľa súd prebral do svojho rozhodnutia iba stanoviská Úradu verejného zdravotníctva SR a Ministerstva spravodlivosti SR a neaplikoval Uznesenie vlády SR č. 587 zo dňa 30.09.2020. Žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade sa dopustili porušenia § 11 ods. 1, § 13, § 17, § 19 a § 20 zákona č. 527/2002 Z. z., a to konaním dražby počas núdzového stavu a zákazu vychádzania. Súd len odkázal na zverejnené oznámenie Ministerstva spravodlivosti SR, ktoré riešenie spornej právnej otázky nijako neodôvodňovalo. Súd neodôvodnil zásadnú právnu otázku, od vyriešenia ktorej je inak závislý výsledok sporu, čím zaťažil konanie vadou. Žalovaný v 2. rade ako dražobník porušením ustanovení zákona č. 7/2005 Z. z. reálne znemožnil žalobcovi účasť na dražbe. Súd prvej inštancie pri zisťovaní skutkového stavu nevzal do úvahy tvrdenia žalobcu, že v dôsledku núdzového stavu a zákazu vychádzania došlo k porušeniu zákona č. 527/2002 Z. z. zo strany navrhovateľa dražby a dražobníka. Vykonaním dražby počas obmedzenia účasti verejnosti žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade nielenže neumožnili neobmedzenú účasť žalobcu na dražobnom procese a dražbe, ale mu neumožnili ani predmet dražby vydražiť. Namietal aj zákonnosť postupu správcu konkurznej podstaty - žalovaného v 1. rade, ktorý zrejme porušil ustanovenia § 91 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z., keď poveril dražobníka speňažovaním majetku v čase, kedy nemohol reálne očakávať rovnakú účasť na dražbe ako v čase, kedy by protipandemické opatrenia už neplatili. Núdzový stav na Slovensku platil od 01.10.2020. Počas obdobia od 01.10.2020 do 01.03.2021 nebola zrealizovaná žiadna dražba a všetci dražobníci dodržiavali ustanovenia zákona č. 62/2020 Z. z. Od 19.01.2021 do 28.02.2021 platil v zmysle ustanovenia § 10 zákona č. 62/2020 Z. z. absolútny zákaz realizácie dražieb a súčasne nemožnosť realizácie dražieb vyplývala z príslušných uznesení vlády týkajúcich sa núdzového stavu, ktorými došlo k obmedzeniu slobody pohybu, v dôsledku ktorých nebolo možné, aby akýkoľvek dražobník zabezpečil neobmedzenú možnosť účasti na obhliadkach a na dražbe, keďže oba tieto úkony si vyžadujú osobnú účasť subjektov.

Dražba sa konala dňa 31.03.2021. Oznámenie o dražbe žalovaný v 1. rade so žalovaným v 2. rade podpísali dňa 01.02.2021. Navrhovateľ ako správca porušil nielen ustanovenia § 91 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z., ale aj ustanovenie § 10 zák. 62/2020 Z. z., keďže svojím podpisom na oznámení o dražbe dal žalovanému v 2. rade mandát počas „moratória“, aby dražbu vykonal, a to nehľadiac na dôvodovú správu k zákonu č. 62/2020 Z. z., ako aj jeho povinnosť zabezpečiť, aby došlo k speňaženiu za čo najvyššiu cenu. Žalovaný v 2. rade ako dražobník realizáciou dražby, na ktorú dostal poverenie (podpis Oznámenia o dražbe) v čase „moratória“ porušil zákon č. 527/2002 Z. z., keďže registroval oznámenie o dražbe s podpisom navrhovateľa - správcu, ktorý takéto oznámenie o dražbe ani nemohol počas „moratória“ podpísať. Postup dražobníka ako žalovaného v 2. rade je rozporný aj s princípom odbornej starostlivosti, keďže jedným z účelov dražby je zabezpečiť čo najväčší okruh účastníkov. Od žiadneho priemerného záujemcu o predmety dražby nemožno spravodlivo požadovať, aby sa zaujímal o dražby v čase, kedy je ich realizácia zo zákona zakázaná. Dražby (úspešné alebo neúspešné) vykonané v čase od 01.03.2021 až do doby pominutia účinnosti opatrení obmedzujúcich voľný pohyb, boli realizované v rozpore s ustanoveniami zákona č. 527/2002 Z. z., keďže v tom čase platilo Uznesenie vlády č. 160, ktoré obmedzovalo slobodný pohyb. Vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva SR len stanovovali výnimky, na ktoré sa obmedzenie slobody pohybu nevzťahuje. Žiadna z výnimiek uvedených v uznesení vlády explicitne neuvádza ako možnú výnimku možnosť účasti na obhliadke, možnosť cestovania za účelom vzhliadnutia úradnej tabule alebo možnosť účasti na dražbe.

Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a rozhodol tak, že určí, že dražba nehnuteľností definovaných v žalobe je neplatná, alternatívne aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. Žalobca si zároveň uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

7. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrili žalovaní v 2. a 3. rade.

8. Žalovaný v 2. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za legitímny a správny. Poukázal na to, že ak predchádzajúci vlastník pred časom konania dražby zomrel, do konania mali vstúpiť jeho dedičia, a teda žaloba mala smerovať aj voči týmto dedičom. Tiež uviedol, že žalobca nepreukázal, aby mu tvrdenými porušeniami zákona č. 527/2002 Z. z. vznikla ujma - nepreukázal príčinnú súvislosť ako naplnenie druhého predpokladu pre úspešnosť tohto druhu žaloby. Nebolo preukázané, že sa žalobca o predmet dražby zaujímal. Ak by mal žalobca reálny záujem o nehnuteľnosť, pred vykonaním dražby sa mal zaujímať o vykonanie dražby či vo svojom mene alebo prostredníctvom zástupcu, k čomu nedošlo a v takomto prípade jeho práva nemožno považovať za dotknuté. Pripustením takejto aktívnej legitímácie žalobcu by došlo k absurdnej situácii, kedy by sa subjekt domáhal určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby vzhľadom na porušenie jeho práv, aj keď sa

reálne nezaujímal o nehnuteľnosť. Tvrdenia žalobcu, že kvôli hrozbe pokuty sa dražby nezúčastnil a dôvodne predpokladal, že bude od dražby upustené, možno považovať za fabulácie. Obhliadky predmetu dražby sa konali v dňoch XX.XX.XXXX a XX.XX.XXXX v súlade so zákonom a rešpektujúc aj platné protiepidemiologické opatrenia. Tvrdenie, že v tomto čase trval naďalej núdzový stav a platil zákaz vychádzania, je aj v tomto prípade bezpredmetné. Ak by obhliadky boli uskutočnené v čase platnosti obmedzení, bolo by možné uvažovať o neplatnosti prvého kola dražby, ale tieto boli vykonané až po zániku obmedzenia tak, ako uvádza súd prvej inštancie. Žalovaný v 2. rade ustanovenie § 10 zákona č. 62/2020 Z. z. neporušil, nakoľko prvé kolo dražby sa konalo dňa XX.XX.XXXX, a teda až piaty deň po uplynutí zákazu realizácie dražieb. Ministerstvo spravodlivosti SR ako kontrolný orgán nad činnosťou dražobníkov na území SR vydal v nadväznosti na stanovisko Úradu verejného zdravotníctva SR usmernenie, ktorým sa upravila činnosť dražobníka od 01.03.2021, a to tak, že dražby sa mohli vykonávať aj za účasti verejnosti, a to bez porušenia zákazu vychádzania, s dôrazom na dodržiavanie protiepidemických opatrení. Žalobcov tvrdenie, že žalovaný v 2. rade porušil ustanovenia § 17 ods. 3 a 8 spolu s ustanovením § 22 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z. z., a to tak, že podpisom navrhovateľa dražby došlo k porušeniu „moratória“, je absolútne neprístupné. Oznámenie o dražbe nie je úkonom, ktorým navrhovateľ dražby poveril dražobníka predajom majetku. Zmluva o vykonaní dražby bola uzavretá ešte dňa XX.XX.XXXX a Zmluva o vykonaní opakovanej dražby dňa XX.XX.XXXX, t. j. obe boli uzavreté v čase mimo zákazu realizácie dražieb. Na základe uvedeného žalovaný v 2. rade žiadal, aby odvolací súd žalobu zamietol a priznal mu voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

9. Žalovaný v 3. rade vo vyjadrení uviedol, že vyhlásením konkurzu prechádzajú vo vzťahu k majetku mu podliehajúcemu všetky hmotnoprávne, ale aj procesnoprávne oprávnenia úpadcu a jeho dedičov na správca. Keďže v danom prípade správca bol žalobcom označený ako sporová strana, nie je rozhodujúce, v mene koľkých dedičov úpadcu vystupoval, a či títo dedičia boli účastníkom konania z vôle žalobcu, pretože samostatne by sporovou stranou v tomto spore vyvolanom konkurzom aj tak nemohli vystupovať. Nič na tom nemení ani ust. § 21 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z. z., pretože toto sa má aplikovať v sporoch vyvolaných konkurzom len primerane.

Zamietnutie žaloby pre ďalšie súdom deklarované dôvody uvedené v napadnutom rozsudku bolo opodstatnené, a teda tento odvolací dôvod nie je spôsobilý priniesť žalobcovi úspech v odvolacom konaní. Žalovaný v 3. rade poukázal na znenie podanej žaloby, v ktorej sa ani slovom nenachádza zmienka o konkrétnom porušení zákona dražobníkom, ktoré by žalobcovi spôsobilo ujmu na jeho právach vo vzťahu ku konkrétnej dražbe, a na strane druhej odkazuje na výpoveď žalobcu na pojednávaní dňa 09.02.2023, kde potvrdil, že neskladal žiadnu dražobnú zábezpeku, nevyňaložil žiadne úsilie, resp. nevykonával žiadne úkony smerujúce k prekonaniu domnejšej prekážky, kvôli ktorej si myslel, že sa dražby nemohol zúčastniť, napr. voľbu zástupcu alebo vznesenie námietky vykonania či priebehu dražby v stanovenom termíne. Naopak, ako aj sám žalobca priznal v písomnom podaní zo dňa 17.03.2023, dražby sa nezúčastnil, lebo mal obavu o svoje zdravie a život a podľa jeho právneho vedomia sa spoliehal na to, že od dražby bude za danej situácie upustené. Tieto vyjadrenia však vyznievajú, s ohľadom na úplnú absenciu akejkoľvek preddražobnej aktivity, účelovo, zvlášť, ak podľa vlastných slov, mal o vydraženie reálny záujem a bol skúseným dražiteľom. Takéto správanie jednoducho pri bežnom chode udalostí od skúseného dražiteľa s vážnou vôľou dražiť nemožno očakávať. Súd správne skutkovo uzavrel, že úmysel reálneho výkonu práva žalobcu dražiť nie je možné objektivizovať, pretože mu nič nenasvedčuje. Za okolností, pre ktoré sa žalobca mal domnievať, že k dražbe nedôjde (obava o život, obmedzenia pohybu) sa dražba skutočne vykonala, mala množstvo záujemcov a účastníkov, z ktorých niektorí boli zastúpení advokátom a dokonca okamžite namietali zákonnosť priebehu dražby pre dôvody, ktoré sa im javili opodstatnené. Nemožno veriť, že žalobca pri skutočnom záujme o dražbu, za rovnakých okolností ako iné osoby, ktoré sa namietanej dražby zúčastnili, nevykonával ani náznak aktivity, aby odstránil pochybnosti o možnosti sa dražby zúčastniť (kontaktovať advokáta alebo príslušné úrady za účelom objasnenia právnej úpravy), alebo prekonal domnelé prekážky (zvolením zástupcu), či aspoň kontaktoval dražobníka s podnetom na upustenie od dražby. Výhrady, ktoré žalobca ex post po vykonaní dražby predniesol, sú všeobecné. Účasť na namietanej dražbe nebola v rozhodujúcej dobe obmedzená a žalobca sa jej mohol zúčastniť. Pokiaľ by aj v dôsledku núdzového stavu došlo k obmedzeniam účasti na dražbách, či iným ujmám na právach záujemcov, tieto by boli dôsledkom aplikácie osobitného zákona, a neboli by dôsledkom porušenia zákona č. 527/2002 Z. z., teda na konštatovanie neplatnosti dražby by absentovala príčinná súvislosť. Právo účasti na dražbe nie je absolútne a domáhať sa neplatnosti dražby nemožno pre domnelý nesúlad iných právnych predpisov so zákonom č. 527/2002 Z. z., aj keď môžu mať hypotetický vplyv na účasť na dražbe. Výhrady (nedostatok oznámenia o prvom kole dražby zverejneného dňa 01.02.2021, údajná nedostupnosť oznámenia na tabuli obce, prípadne ďalšie výhrady obsiahnuté v podaní zo

dňa 17.03.2023) neboli obsahom žaloby, ktorá sústredila svoju pozornosť na všeobecné namietanie všetkých dražieb v období obmedzenia pohybu. Aj keď sa súd niektorými, neskôr prezentovanými výhradami zaoberal, konal tak v rozpore so zásadou koncentrácie, čo žalovaný namietal podaním zo dňa 27.03.2023. Bez ohľadu na uvedené tento odvolací dôvod nie je hodný prieskumu práve pre úplnú absenciu objektivizovaného záujmu žalobcu o konkrétnu dražbu, a teda nedostatku príčinnej súvislosti medzi porušením zákona č. 527/2002 Z. z. a ujmu na právach, ktorá bola len hypotetická, a nie konkrétna. Na základe toho žalovaný v 3. rade žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

10. K vyjadreniam žalovaných v 2. a 3. rade sa vyjadril žalobca. Vo vyjadrení uviedol, že v plnom rozsahu zotráva na podanom odvolaní a poukazuje na tam uvedené odvolacie dôvody a rozsiahlu právnu argumentáciu.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli odvolacieho súdu a na jeho webovej stránke dňa 01.07.2024 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je spôsobilé privodiť zrušenie alebo zmenu napadnutého rozsudku.

12. Žalobca použil odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP.

13. Obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký. Medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu.

14. O naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania (vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky, atď.). Zároveň nie je možné prehliadnuť, že niektoré čiastkové práva, tvoriace právo na spravodlivý súdny proces, zákon normuje ako samostatné odvolacie dôvody.

15. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, či vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

16. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je v praxi vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení súd vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

17. Odvolací súd oboznámiac sa s obsahom spisu, napadnutým rozsudkom a odvolacími námietkami žalobcu dospel k záveru, že pokiaľ ide o dôvody zamietnutia žaloby pre nepreukázanie naplnenia zákonných dôvodov pre vyslovenie neplatnosti dražby z dôvodu nemožnosti sa jej zúčastniť, odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

18. Okrem porušenia zákona spojeného s vznikom ujmy na právach, žalobca namietal, že súd nesprávne posúdil otázku pasívnej vecnej legitímácie ako jeden z dôvodov zamietnutia žaloby. Aj keď záver súdu prvej inštancie nie je v súvislosti s uvedeným správny, nič to nemení na vecnej správnosti rozsudku, keďže súd prvej inštancie skúmal aj otázku porušenia zákona v kontexte tvrdenej ujmy žalobcu.

19. Podľa § 104 ods. 1 a 2 zákona č. 7/2005 Z. z., Ak dlžník počas konkurzu zomrie, súd pokračuje v konaní s osobami, o ktorých sa možno dôvodne domnievať, že sú dedičia. Správca je aj po smrti dlžníka oprávnený nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu; koná v mene a na účet dedičov.

Podľa § 47 ods. 5 citovaného zákona, Súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi, možno po vyhlásení konkurzu začať len na návrh správcu, návrhom

podaným voči správcovi v súlade s týmto zákonom alebo z podnetu orgánu príslušného na konanie, pričom účastníkom konania namiesto úpadcu je správca.

Z uvedeného vyplýva, že ak ide o majetok podliehajúci konkurzu, len správca môže po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu byť stranou sporu, a to aj v prípadoch, ak úpadca zomrie a do jeho práv a povinností vstupujú jeho dedičia. Správca koná v mene a na účet úpadcu, resp. jeho dedičov. Žalobca teda správne a v súlade so zákonom označil v konaní o neplatnosť dobrovoľnej dražby ako jednu zo sporových strán správcu konkurznej podstaty úpadcu (zomrelého J. T. M.). Dedičia by samostatne ako sporová strana nemohli vystupovať. Okruh pasívne vecne legitimovaných subjektov určených žalobcom je teda správny.

20. Pokiaľ ide o odvolanie žalobcu smerujúce voči rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý v okolnostiach danej veci nevzhliadol porušenie zákona č. 527/2002 Z. z. a žiadnu ujmu žalobcu, je potrebné uviesť, že súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, náležite zistil skutkový stav a vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade so zákonom. Z vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých založil svoje rozhodnutie. Súd vec správne právne posúdil.

21. Podľa § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z., v prípade, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do troch mesiacov odo dňa príklepu okrem prípadu, ak dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu a zároveň ide o dražbu domu alebo bytu, v ktorom má predchádzajúci vlastník predmetu dražby v čase príklepu hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu; v tomto prípade je možné domáhať sa neplatnosti dražby aj po uplynutí tejto lehoty. V prípade spoločnej dražby bude neplatná len tá časť dražby, ktorej sa takýto rozsudok týka (§ 23).

22. Vychádzajúc z právnej úpravy predmetného zákona, v konaní o neplatnosť dobrovoľnej dražby možno spochybníť platnosť záložnej zmluvy alebo porušenia ustanovení tohto zákona. V takom prípade zákon č. 527/2002 Z. z. umožňuje osobe, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, domáhať sa na súde určenia neplatnosti dražby. Z citovaného ustanovenia tohto zákona tiež vyplýva, že pre dosiahnutie úspechu v súdnom konaní musia byť splnené súčasne dve podmienky, a to: 1. boli porušené ustanovenia zákona, 2. žalobca bol porušením týchto ustanovení fakticky dotknutý na svojich právach.

23. Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 3 Cdo 186/2010 zo dňa 16.12.2010 konštatoval: „Dražbou je verejné konanie, ktorého účelom je prechod vlastníckeho práva alebo iného práva k predmetu dražby, konané na základe návrhu navrhovateľa, pri ktorom sa licitátor obracia na vopred neurčený okruh osôb prítomných na vopred určenom mieste s výzvou na podávanie ponúk a pri ktorom na osobu, ktorá urobí najvyššiu ponuku, prejde príklepom licitátora vlastnícke alebo iné právo k predmetu dražby, alebo verejné konanie, ktoré bolo licitátorom ukončené z dôvodu, že nebolo urobené ani najnižšie podanie [§ 2 písm. a) zákona č. 527/2002 Z.z.]. V prípade, ak boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Toto právo zaniká, ak sa neuplatní do troch mesiacov odo dňa konania dražby (§ 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z.). Súd určí neplatnosť dražby, ak je na tom naliehavý právny záujem (§ 21 ods. 3 zákona č. 527/2002 Z.z.).

24. Z citovaného ustanovenia § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. vyplýva, že pre úspech v konaní o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby nepostačuje akékoľvek porušenie ustanovenia tohto zákona, ale musí ísť o také závažné porušenie, ktorým je zároveň osoba, ktorá porušenie namieta, aj reálne dotknutá na svojich právach, pričom povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno znáša táto osoba. Zároveň je na strane tejto osoby povinnosť preukázania príčinnej súvislosti medzi takýmto závažným porušením zákona a vznikom ujmy na jej právach.

25. V prejednávanej veci súd prvej inštancie posudzoval, či bolo porušené právo účasti žalobcu na dražbe a preddražobných úkonoch, a to v súvislosti s tým, že tieto sa mali konať v čase, kedy platili protipandemické opatrenia proti ochoreniu COVID-19, v dôsledku čoho bol na území SR obmedzený voľný pohyb.

26. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania zistil a ustálil, že s poukazom na stanovisko Úradu verejného zdravotníctva SR, dražby v zmysle zákona č. 527/2002 Z.z. sa mohli od 01.03.2021 riadne vykonávať aj za účasti verejnosti, a to bez porušenia zákazu vychádzania, pričom sporná dražba sa konala dňa XX.XX.XXXX..

27. V tejto súvislosti možno súhlasiť so stanoviskom Úradu verejného zdravotníctva SR, ktoré si vyžiadalo Ministerstvo spravodlivosti SR. V zmysle uvedeného je potrebné dobrovoľné dražby vykonávané podľa zákona č. 527/2002 Z. z. považovať za zasadnutia, ktoré sa uskutočňujú na základe zákona, preto sa na ne vzťahuje výnimka zo zákazu konania hromadných podujatí v zmysle § 4 písm. d) vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva SR č. 98 zo dňa 03.03.2021, resp. vyhlášky

č. 131 zo dňa 19.03.2021. Dražby v zmysle zákona č. 527/2002 Z.z. možno považovať za hromadné podujatia, ktorých prevádzku a organizovanie povolil Úrad verejného zdravotníctva SR v súlade s bodom B.5 uznesenia vlády SR č. 123 zo dňa 28.02.2021, resp. bodom C.5 uznesenia vlády SR č. 160 zo dňa 17.03.2021. V kontexte zákona č. 527/2002 Z.z. bolo od 01.03.2021 možné riadne vykonávať dražby aj za účasti verejnosti, a to bez porušenia zákazu vychádzania. Pri výkone dobrovoľnej dražby však bolo potrebné dodržiavať všetky protipandemické opatrenia stanovené vyhláškami Úradu verejného zdravotníctva SR.

28. Dokonca ani obmedzenie slobody pohybu a pobytu podľa Uznesenia vlády SR č. 40/2021 zo dňa 03.03.2021 nebolo absolútne, keď sa zákaz pohybu a pobytu nevzťahoval napríklad na cestu na hromadné podujatie a späť, ktorého prevádzku a organizovanie povolil Úrad verejného zdravotníctva SR, ak ju vykonávala osoba, ktorá spĺňala podmienky podľa tohto predpisu, a to preukázanie sa negatívnym výsledkom RT-PCR testu nie starším ako 7 dní alebo antigénového testu certifikovaného na území Európskej únie na ochorenie COVID-19 nie starším ako 7 dní, alebo išlo o osobu, ktorá prekonala ochorenie COVID-19 a mala o jeho prekonaní doklad nie starší ako 3 mesiace, alebo ak táto osoba bola zaočkovaná proti ochoreniu COVID-19 aj druhou dávkou vakcíny a od tohto očkovania uplynulo aspoň 14 dní, alebo ak išlo o osobu, ktorej zdravotný stav alebo zdravotná kontraindikácia neumožnila vykonanie testu na ochorenie COVID-19.

29. Odvolací súd zastáva názor, že žalobcovi nič nebránilo zúčastniť sa predmetnej dražby, ktorá sa konala dňa 31.03.2021. Pokiaľ mal žalobca obavy z porušenia protipandemických opatrení, súd prvej inštancie správne poukázal na možnosť žalobcu zúčastniť sa dražby prostredníctvom zvoleného zástupcu. Žalobca danú možnosť nevyužil, a preto nemôže s úspechom namietat' tvrdené porušenie svojich práv. Žalobca nepreukázal úprimný záujem zúčastniť sa na dražbe a vydražiť nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom dražby. Jeho tvrdenia sa tak pohybujú v rovine dohadov, avšak nemožno im pripísať účinky, s ktorými zákon spája neplatnosť dobrovoľnej dražby. Žalobca nepreukázal ujmu, ktorá mu mala na jeho právach vzniknúť, keďže z vlastného rozhodnutia sa nezúčastnil na dražbe a ani nespĺnomocnil inú osobu na svoje zastupovanie. Tvrdil, že dražby sa zúčastniť chcel, ale pre obavy z možného postihu porušenia protipandemických opatrení tak neučinil. Obavy žalobcu tak neboli dôvodné, a to s poukazom na možné zastúpenie pri dražobných úkonoch. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/193/2022 zo dňa 11.10.2023, ktorý prejednával obdobnú vec týkajúcu sa inej dražby, avšak v súvislostiach podobných ako v danej veci s tým, že rovnako dospel k záveru, že žalobca neuplatnil ujmu na svojich právach. Porušenie práv nemôže byť fiktívne, domnelé, ale musí ísť o také porušenie práv v príčinnej súvislosti s porušením zákona č. 527/2002 Z. z., ktoré by viedlo k následku - reálnej ujme na právach žalobcu. Takáto skutočnosť preukázaná nebola. Preto súd prvej inštancie správne žalobu zamietol.

30. Na základe uvedených skutočností odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne.

31. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V plnom rozsahu priznal náhradu trov odvolacieho konania úspešným žalovaným v 2. a 3. rade voči žalobcovi. Žalovanému v 1. rade náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznal, keďže tomuto žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevznikli, keďže k odvolaniu žalobcu sa nevyjadril a žiadne trovy si neuplatnil.

32. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolaateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP)